

[Fritze Teisen.]

bestaaende af Venstres Repræsentanter har imidlertid ikke ønsket at være med til Gennemførelsen af dette Lovforslag, men skriver i sin Betænkning, at Mindretallet ikke anser den i Folketinget indførte Ændring for at være af afgørende Betydning for Lovforslagets Realitet. Da man nu ved, at hvis denne Ændring ikke var blevet indført, havde Lovforslaget overhovedet ingen Realitet haft, idet Loven saa kun skulde gælde i Tiden indtil 1. April 1933, medens Ændringen bestaar i, at Gyldigheden udstrækkes til 1. Januar 1934, vil jeg gerne tillade mig at forespørge Venstres ærede Medlemmer, hvad man har ment med denne Bemærkning, der synes noget uforstaaelig.

I øvrigt forstaaer jeg ikke Venstres Stilling i denne Sag, idet Venstre for 8—10 Dage siden var Medforslagsstillere til et Lovforslag, der i vidt Omfang tilsigtede at give Skattelempelser for Nybygninger, for saa vidt angik den kommunale Ejendoms-skyld. Nu kommer man med dette lille Lovforslag, som giver Skattelempelser for Ejendomsskyld til Staten, paa hvilket Omraade man skulde synes, det i højere Grad var Rigsdagens Opgave at gribe ind end paa det kommunale Selvstyres Omraade. Men saa vil man ikke være med. Her, hvor det drejer sig om et lille Lovforslag, og hvor man i og for sig har naturligere Adgang til at gribe ind, vil man ikke være med. Jeg forstaaer, som sagt, ikke Venstres Stilling til denne Sag, men jeg kan maaske vente at faa Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til Venstre.

Jeg skal i øvrigt indstille Lovforslaget, som det nu foreligger, til uforandret Vedtagelse.

Bækgaard: I Overensstemmelse med de Bemærkninger, som Mindretallet har fremsat i Erklæringen, skal jeg paa Mindretallets Vegne anbefale at undlade at stemme, idet vi ikke tillægger Lovforslaget synderlig Betydning. Naar nu den ærede Ordfører (Fritze Teisen) spørger, hvad Meningen er med det, kan jeg henvise til mine tidligere Udtalelser under denne Sags Behandling, som for øvrigt forekom mig at blive stærkt bekræftet ved den Forhandling, der førtes mellem den ærede Ordfører og den højtærede Minister, idet man derigennem fik Indtryk af, at heller ikke disse ansaa Lovforslaget for synderlig betydningsfuldt. Forholdet er det, at denne Tilladelse til at indrømme Lempelser i Beskatningen har Kommunalbestyrelserne i Forvejen, medens

man nu søger at gøre det tvungent, og denne Forskel tillægger vi ikke stor Betydning.

Naar den ærede Ordfører saa spørger, hvad Grunden kan være til, at vi ikke vil gaa med til dette lille Lovforslag, medens vi har kunnet gaa med til andre Lovforslag i samme Retning, men af større Betydning, skal jeg dertil sige, at det er undertiden saadan, at det større har større Interesse end det mindre. Vi mener, som sagt, at dette lille Lovforslag er af ret underordnet Betydning, men naar man ønsker det fremmet, vil vi ikke modsætte os det. For øvrigt griber det større Lovforslag ikke, som man her søger at fremstille det, ind i den kommunale Skatteordning.

Ordføreren (Fritze Teisen): Jeg konstaterer hermed, at Venstre følger den gammelkendte Fremgangsmaade: at spare paa Skillingen og lade Daleren springe; man tager det større Forslag og forkaster det mindre.

Jeg fik ikke noget Svar paa mit Spørgsmaal om Meningen med de Ord, der staaer om, at man ikke anser den i Folketinget indførte Ændring for at være af afgørende Betydning for Lovforslagets Realitet. Lovforslaget havde jo ingen Realitet, hvis denne Ændring ikke var blevet indført.

Bækgaard: Den ærede Ordfører har ikke Ret til, fordi vi ikke tillægger dette Lovforslag synderlig Betydning, at anlægge den Betragtning, at vi sparer paa Skillingen og lader Daleren springe.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Realitet der er i Lovforslaget, stiller Sagen sig saaledes, at da vi sidst havde Lovforslaget til Behandling, var Gyldighedstiden ikke udløbet. Naar den ærede Ordfører nu vil hænge sig i, at Tiden siden er udløbet, skal jeg selvfølgelig ikke nægte, at der er en Realitet i, at man forlænger Gyldigheden tre Fjerdingaar.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 34 Stemmer; 22 Medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod Lovforslaget.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 343 af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælpere.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1801).